

Jeg er sådan set meget glad for, at det er så få kommuner, der har valgt at gøre brug af den kattelæm, som vi lavede i aftalen, og som på det tidspunkt også blev mødt med kritik, fordi eksperterne – nu også i debatten her i dag – fremhæves som de rene sandhedsvidner. Der var jo masser af eksperter fremme med udsagn om, at det vel nok var en taktisk brøler at lave en kattelæm, fordi alle kommunerne nu ville drøne ind ad den og vi aldrig ville komme i mål. Jeg iagttager så selvfølgelig med en vis tilfredshed, at de samme eksperter nu i den aktuelle debat er overraskede over, at processen er gået så gelinde, som den faktisk er.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det fra starten har været vores ambition at nå frem til et helt nyt danmarkskort, men vi har også haft en meget stærk antagelse om, at blomster, der skyder nedefra, er smukkeste at se på, og det er baggrunden for, at vi gav kommunerne det alternativ, som, når vi ser bort fra økommunerne, i virkeligheden kun to kommuner har valgt at gøre brug af.

Det rækker ikke ved, at vi skal have lovgrundlaget på plads. Det får vi også her, og sådan som jeg umiddelbart har hørt bemærkningerne, som ikke har været så fokuseret lige præcis på det lovforslag, synes jeg nu også, at jeg kan tillade mig at komme med den forsigtige prognose, at det burde være muligt at etablere et relativt bredt, komfortabelt flertal omkring den juridiske ramme for et sådant forpligtende samarbejde.

Jeg synes som sagt, at det er positivt, at langt de fleste af landets kommuner kom helt i mål ad frivillighedens vej. Så er det rigtigt, som flere har været inde på, at der er nogle hjørner rundt omkring, som vi har været nødt til at se nærmere på.

Der har været to situationer. Der har været den situation, hvor kommunerne helt objektivt ikke har opfyldt, kan man sige, kommunalreformens grundvilkår med hensyn til bæredygtighed og befolkningstal. Så har der været nogle hjørner af Danmark, hvor vi, måske med lidt forskellige motiver og hver vores indfaldsvinkel, har været enige om, at der var grund til lige at se beslutninggangene efter i sømmene og få det, man kunne kalde et kvalitetstjek.

Det handler om det midtjyske område, det handler om Lolland, og det handler om Fredensborg-Humblebæk, hvor jeg er glad for, at vi har lavet en aftale om, at tidligere minister på min egen ressort Thorkild Simonsen nu har fået i op-

drag at gå ind i en tæt dialog med alle interessenterne i de forskellige lokalsamfund for at se, om der er basis for at justere nogle beslutninger. Det er så logisk, at det også har været en del af hans kommissorium at se på Hvorslev Kommune, som er en af de i alt fire kommuner, der objektivt ikke har opfyldt kriterierne, fordi Hvorslev Kommune er i den særlige situation, at en løsning i den kommune i princippet kan indbefatte flere nabokommuner, og derfor ligger løsningsmodellen i hvert fald ikke på den flade hånd.

Så er der derudover tre kommuner – og jeg drager det frem, fordi det har fyldt meget i debatten – som ved tidsfristens udløb den 1. januar 2005 ikke har løst den bundne opgave, som kommunerne blev stillet sidste sommer, nemlig enten, hvis man havde et indbyggertal fikseret på under 20.000, at stille med et forslag til en ny kommune, som man indgår i sammenlægning med, eller alternativt at komme med et meget konkret bud på en forpligtende aftale.

Det drejer sig om Holmsland, det drejer sig om Værløse, og det drejer sig om Farum. Jeg er sådan set meget tilfreds med og vil gerne kvittere for, at et meget bredt flertal i Folketinget har taget det vel, kan man kalde det, tunge ansvar på sig at løse de tre bundne opgaver. Hr. Ole Stavad sagde så malende og i øvrigt rigtigt, at en af bevæggrundene for at sende hr. Thorkild Simonsen ud var, at ingen vel kan forestille sig, at han kan komme ind et sted, hvor man starter med at skælde ham ud.

Det er jo rigtigt, og det er præcis grunden til, at Thorkild Simonsen ikke ville være den rigtige at bruge i relation til de tre problemer her. Der er jo ingen grund til at bilde sig ind, at det fremkalder spontane klapsalver i Holmsland, når vi centralt tager det ansvar at sige, at den rigtige løsning i Holmsland er, at Holmsland nu bliver en del af en ny kommune sammen med Ringkøbing, også selv om der i dag aktuelt er forskel på 4,4 skatteprocentpoint mellem kommuneskatterne i Holmsland og Ringkøbing. Det siger næsten sig selv.

Kl. 14.55

Og det er jo fuldstændig analogt til situationen mellem Værløse og Farum, idet dog forskellen mellem skatteprocenterne er noget nær den halve, nemlig 2,3 pct. Det kan ikke overraske nogen, at en principbeslutning om, at den rigtige løsning er at etablere en kommune omkring Furesøen, ikke fremkalder spontan jubel.